

Fontos küldetéssel érkezett Ausztráliába a szolnoki plébános

A közelmúltban tért haza ausztráliai kiküldetéséből Lédeczi Dénes szolnoki esperes-plébános atya, akit a külhoni magyarok körében szerzett tapasztalatairól kérdeztük.

SZATHMÁRY ISTVÁN

– Főtisztelendő úrnak ez az első ausztráliai szolgálata?

– Nem, főpásztori kirendeléssel 2011-ben már voltam kisegítő lelkész a magyar és az ausztrál közösségben. Sydney nyugati részén, Blacktownban segítettem a helyi plébános munkáját. Angolul miséztem a helyi templomban, de a fő feladatomban a százhusz fős magyar Szent Erzsébet Otthon lelkipásztori ellátása volt. Az otthont 1967-ben alapította a Németországban viszonylag fiatalon elhunyt Forró Ferenc jezsuita atya, akire ma is szeretettel emlékeznek.

Az otthonban körülbelül 78 százaléknyi magyar él, így mindig szükségük volt magyar lelkészre, de az ott végzett szolgálat mellett a magyar lelkészhez tartozik a hatmillió Sydney, továbbá Canberra és néhány szórványtelepülés magyar híveinek lelkipásztori ellátása is.

– Most három hétre újra visszatérhettem hozzájuk, és jókora távolságot bejárva látogattam meg a korábban megismert magyar közösségeket. Például van egy délvidéki magyar klub Glendenningben, amit a volt Jugoszláviából 1965 és 1972 között kivándorolt magyarok hoztak létre. Most velük találkoztam először, majd egy Sydney belvárosához közeli városrész, Ashfield Mindszenty Otthonának kápolnájában mondtam magyar nyelvű szentmisét. Bár viszonylag szerény létszámban, 20-25-en fogadtak, de annál nagyobb örömmel vártak. Áadtam nekik a Magyar Püspöki Kar által küldött új misekönyvet, és barátságos beszélgetéssel töltöttük a délutánt. Utána egy tíz éve kint élő magyar fiatal párt, Iván Tímeát és Szokoly Marcellt látogattam meg, akik Wyomingban, Sydneytől 120 kilométerre élnek. A fiatalember építési vállalkozó, az édesanya otthon van a gyermekükkel, közben angolt tanul, mert szeretne pszichológiából doktorálni. Láttam, hogyan élnek, hatéves kisfiukkal megismertem az ottani óvodát is, nagyon szép találkozás volt.

*A Szent Erzsébet Otthon vezetősége Lédeczi Dénes atyával
Forrás: Beküldött fotó*

– Azon a héten szentmise keretében még egy fiatal család, Bajusz Szabolcs és Birkás Bernadett harmadik gyermekét kereszteltem meg egy másik magyar klubhoz közeli templomban. Ott is találkozhattam néhány magyar családdal és gyermekeikkel. November 19-én, Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepén volt a magyar otthon búcsúja, ilyenkor Sydneyben 1000-2000 magyar jön össze a parkjában. A közeli Délvidéki Magyarok Szövetségének házában volt szentmise, amit közösen mondtam a helyi magyar lelkésszel, Szondi Jenő atyával, aki 1945-ben négyévesen hagyta el az országot, és a 78 éves Laurence Foote atyával, aki gyermekkor óta tanul magyarul. Részt vettünk egy, az otthon javára rendezett jótékonysági ebéden is, és találkoztam az otthon vezetőivel, Susan Mudriczkival és Molek Ildikóval. Meglátogattam a lakókat is, mivel többen igényelték a velem való beszélgetést.

Azon a héten mentem Wollongongba is, abba az ipari városba, ahová főleg 56-os magyarok érkeztek, akiknek az átlagéletkora ma már 80 és 95 év között van.

– Ők is örömmel fogadták a szentmisét. Melbourne-ben meglátogattam a kint élő egy éve kinevezett magyar lelkészt, a debrecen-nyíregyházi egyházmegye Kiss Zsolt atyát, majd néhány idősebb családot kerestünk fel, közöttük a szolnoki származású Paulheim Kingát, aki harminc éve él odakint. A következő vasárnap Canberrában szolgáltam, ahol nincs magyar nyelvű szentmise, mióta első utamról hazajöttem. A záró héten még családokat látogattam, közben találkoztam Péterffy Kund református lelkésszel is, aki már 16 éve a magyar közösség lekipásztora. Összességében nagyon jól sikerült az utam, kicsit kikapcsolódtam, de ugyanakkor nagyon nagy áldás volt mindnyájunknak ez a találkozás.

*Magyar zászló a délvidéki magyarok székházában Glendenningben
Forrás: Beküldött fotó*

– Útja során hány kinti magyarral sikerült találkoznia?

– Körülbelül 3-400 emberrel. Elöttem egy héttel volt ott Novák Katalin köztársasági elnök, az ő tiszteletére a délvidéki magyarok székházában 4-500 ember jött össze, de jóval nagyobb a magyar közösség. Sydneyben körülbelül húszezren élnek, de a hatalmas távolságok miatt nehezen tudnak egymással találkozni. Van cserkészlet, magyar iskola, és olyan újabb kivándorlók is élnek ott, akik keresik a helyüket, a munkájukat, a beilleszkedés lehetőségét, de még nem találták meg sem a református sem a katolikus közösséget.

– Folyamatos a bevándorlás?

– Igen. A munkavízummal vagy tanulóvízummal érkezők terveik, végzettségük alapján kapnak tartózkodási engedélyt az ausztrál kormánytól. Az ottani magyarság több generációból áll, az 1945-ösök a legidősebbek, s minden hazai katalizma gyarapította a számukat. Jöttek az '56-osok, utánuk a délvidékiek, mert a délszláv háború idején elég sok délvidéki magyar hagyta el a volt Jugoszláviát, és ma is jönnek magyarok.

*A magyar klub épülete Edensor Parkban
Forrás: Beküldött fotó*

– Vannak, akik idővel hazatérnek Magyarországra?

– Úgy gondolom, nyolcvan százalékuk kint marad. Azok, akik megtalálták a munkahelyüket, a párjukat, családot alapítottak és úgy érzik, hogy az egy élhetőbb ország.

– Sok a vegyes házasság?

– A kapcsolatok nagy része az. Az egyedülállók gyakran találnak ott párt maguknak. Ez attól is függ, hogy ki mennyire ragaszkodik a magyarságához, a magyar kultúrához, mert kulturális különbséggel is jár, ha valaki ausztrállal köt házasságot.

– **Említette, hogy vannak ott a magyarságot ápoló közösségek is.**

– Igen, én két magyar klubot látogattam meg, ahol megtartják a nemzeti ünnepeinket és igyekeznek minél több programot szervezni, például a fiataloknak, amire van is igény.

– **Van élő kapcsolat a magyar katolikus egyház és a kinti magyarság között?**

– Természetesen van. Most Mohos Gábor atya koordinálja a külföldi magyarok ellátásáért felelős lelkipásztorok munkáját, aki az idén elhunyt dr. Cserhádi Ferenc budapest-esztergomi segédpüspök helyébe lépett. A kinti magyarok is számon tartják, figyelemmel kísérik a hazai egyházak életét, például jó visszhangja volt náluk a Szentatya kétszeri magyarországi látogatásának. Megerősítette őket, hogy ilyen nagy szívvel van a magyarok felé. Igénylik a magyar nyelvű szentmisét és azt, hogy a temetések, gyónásuk, tehát a szentségi életük magyarul történjen. Ehhez elengedhetetlen, hogy legyen magyar lelkipásztoruk, vagy aki valamennyire tud magyarul és tud nekik segíteni.

*Egy háromgenerációs magyar család, Papdi Gábor és hozzátartozói Lédeczi Dénes atyával
Forrás: Beküldött fotó*

– **Vannak különbségek a hazai és a kinti hitélet között?**

– Nagyon kis különbség van, mivel ott is mindent megtesznek az atyák azért, hogy a híveket ellássák. A szentmise mindenütt ugyanaz, bár vannak kisebb

eltérések például a bérházasok életkorában. Szembetűnő, hogy a nagyfokú, jórészt ázsiai bevándorlás is növeli a helyi katolikus közösségek számát, mivel itthon nem látni a szentmiséken más nemzetből érkezőket. Ahol én jártam és szolgáltam, körülbelül 170 nemzet és sok felekezet tagjai élnek egymás mellett. Jelen van mind az öt világvallás, s ott is nő a muszlimok száma, épülnek mecsetek, de ők békében élnek a többiekkel. A kereszténység elsősorban Dél-Amerika, illetve Afrika jó néhány országában, illetve Ázsiában terjed, Ausztráliára ez nem annyira jellemző.

Azokban a szegény országokban figyelhető meg a kereszténység növekedése, ahol még jobban rá tudnak hagyatkozni az isteni gondviselésre. – A jóléti társadalom hozza magával, hogy az emberek kevésbé fordulnak Isten felé, kevésbé keresik benne a békéjüket, a lelki megnyugvásukat, illetve hogy ő legyen minden kincsük. Ahol mindenük megvan az embereknek, ott gyakran úgy érzik, nincs szükségük Istenre. Az biztos, hogy a kinti magyaroknak szükségük van Magyarországról származó papra. Olyan közösség az övék, aminek tagjai számon tartják egymást, fontosak egymásnak. Egy magyar lelkipásztor, vagy akár egy püspöki látogatás meg tudja erősíteni a magyarok összefogását, összetartását. Kis nemzetként ebben a nagy tengerben így tudunk megmaradni kultúránkban, hitünkben, vallásunkban. A kinti sok náció között így maradnak meg a magyarságunkban őrzött értékeink. Kint találkoztam a Canberrai nagykövetség munkatársaival, Szabó Péter konzul úrral, illetve a nagykövet asszisztensével, Naszódy Dórával, és látom, hogy ők is ezért dolgoznak. Ugyanilyen céllal hozott létre tíz éve a magyar állam egy ösztöndíjat, ez a Kőrösi Csoma Sándor Program, amivel Magyarország általában kilenc hónapos időtartamra küld fiatalokat a külföldi magyar iskolákhoz, cserkészethez, egyházakhoz, magyar otthonokhoz. Nagyon nagy gyümölcsei vannak annak, ha egy magyar abból a kincsből, amit magával visz, gazdagítja a kint élő magyarokat.

*****